

staar Sagen ikke. Naar, jeg siger, det er godt, vi have faaet et Grundlag, lad os benytte det, men lad os have aabent Die for de Erfaringer, som Brugen af dette Grundlag giver, og lad os ikke træde for stærkt op og sige: Det er fortræffeligt, det er nøie overveiet, det er Resultatet af grundige Forskninger; thi det er det aldeles ikke. Enhver kan fra sin Side mene, at hans Forskninger have været saa grundige som muligt. Enhver kan beholde sine Meninger, men Loven er ikke noget Udtryk for, at man fra alle Sider har erkjendt, at saaledes burde det være og ikke anderledes, og at de Principer, som ere gjorte gjældende fra den ene og den anden Side, vare de rigtige. Med Hensyn til de nu foreliggende Endringsforslag, skal jeg kun sige, at jeg for mit Vedkommende agter at stemme for det af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) stillede Endringsforslag. Det vil raade Bod paa den forunderlige Misforstaaelse, som er kommen ind, og som den meget ærede Indenrigsminister jo erkjendteskyldes den store Hæft, hvormed Loven blev expederet her, saa at man virkelig ikke i Udvalget havde Leilighed til at se, hvad det andet Thing havde vedtaget; det var ikke trykt, før man maatte gaa til sin Behandling her, og det er jo ogsaa gaaet den meget ærede Minister ligesaa, at han har overjet Tungerne; nu at sætte dem ind, tror jeg næppe, at der vil være synderlig Anledning til. Hvad angaar de Endringsforslag, der iøvrigt ere stillede af to ærede Medlemmer, beklager jeg gjentagende, at det ikke har været muligt for os Andre, som ikke ere kjendte paa Limfjorden og ikke have haft Leilighed til at bereise den og opholde os der, at danne os nogen virkelig paa eget Studium vel begrundet Mening om Forholdene der. Jeg haaber, at naar vi, som den meget ærede Minister ogsaa synes at erkjende, om ikke saa lang Tid komme til en Revision af Fiskeriloven, vil den meget ærede Minister, som jeg har bedt ham om, gribe Leiligheden til som Bilag til et saadant Lovforslag at trykke de forskjellige Limfjords-Fiskerikommissions-Betænkninger. Det vil jo kun være at følge den samme Fremgangsmaade, som han har brugt sidst ved Forelæggelsen af Fiskeriloven. Det er jo nemlig ikke anderledes, end at det erkjendes i Forordningen af 2den Januar 1740, der ikke staar i Schous Udtog af Forordningerne, men maa søges i Kvart-udgaven, at i Limfjorden var Fiskeriet fuldkommen frit som overalt i Kongens Strande — saaledes omtrent tror jeg der staar — men det var den Kommission, som saa Nar efter blev nedsat, og hvis Arbeide førte til

Forordningen af 15de December 1750, i hvilken man ganske gik bort fra den i Forordningen af 2den Januar 1740 nævnte Forudsætning, og dette har denne Kommission haft sine Grunde til; de Mennesker have set Meget og overveiet Meget. Det er dette, som har den allerstørste Betydning, naar vi nu skulle bedømme disse Forhold, og det se vi allerbedst af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). I dette Foredrag oplyste jo det ærede Medlem med en stor Paalidelighed og udtømmende, hvorledes Forholdene ved Skrif have forandret sig i et forholdsvis kort Tidrum, saaledes at de nu slet ikke mere svare til, hvad de vare, den Gang Kommissionen af 1873 bestjæftigede sig med disse Forhold. Det, der forekommer mig at være det mest Overbevisende i det ærede Medlems Foredrag, er dette, at disse Forudsætninger, som have bevirket Gaasningen af Vigen ved Skrif, ere fyfift aldeles ikke mere tilstede. Det ærede Medlem lagde, om jeg ikke misforstod hans Foredrag, ikke mindste Vægt paa Forskjellen for Fiskerne i selve Skrif — den havde ikke Meget at betyde — men det, der var i Veien og var det Skadelige ved den Bestemmelse, som Endringsforslaget gaar ud paa at ændre, er dette, at denne Bestemmelse forhindrer ifølge den nye Fiskerilovs § 31 Fiskerne i uhindret til enhver Tid af Døgnet at passere disse Banded med deres Vaad for at fiske andetsteds. Derjom dette nu forholder sig saaledes — og det nærer jeg ikke den mindste Tvivl om efter de Oplysninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds — tror jeg dog, at man maa erkjende, at der ikke er nogen fornuftig Grund til at holde et laaset Band, som der nu ingen Fisk mere er i eller kan være Fisk i, men som forhindrer Fiskerne i at fiske andetsteds, fordi de ikke maa passere dette laasede Band til enhver Tid af Døgnet med deres Vaad. Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at naar det forholder sig saaledes, er der ikke den mindste Betænkning ved nu at forandre det, der er kommet ind i Loven. Naar det ærede Medlem omtalte den Stilling, Fiskerne ved Agger og Thyborøn have, vil jeg dog kun sige, at efter Alt, hvad jeg har hørt og læst, er det fuldkommen rigtigt, at disse Fiskeres Lod er saa streng, at næppe noget andet Menneske har en saa streng og farlig Lod, som de her i Livet, naar man tænker sig, at de, som bo paa en øde Blet, maa i deres smaa fladbundede Pramme gaa 3 à 4 Mil og længere ud til Havs for at fiske, og hver Gang de gaa ud, risikere de